Свѣтъ-ти ли са отъ-цѣ, от-ще
Отъ случаи щастливи.
Аѧ любѧхъ — радвахе се ти,
Но аѧ любовь изгубихъ;
Нѧщоне вѣсеи злѣчи,
И ты... тѧжы вѣ любови...
Аѧ либе, либе, до кога
Да тебѣ ще чакѧвѧ?
До кога ще отъ тѧга
Да тебѣ да слитнѣ?
Да ли ще радостна звѣзда
Надъ мене да огрѣе?
Сѣрце ли желѣно тѧзъ бѣда,
Не ще да прилѣтѣе.

5.

Лице краи дѣла
Та ли са вѣсти,
Днесь една люлка
Съ чудны хубости.
Дѣ до сега бѣ
Тая красота?
Дали отъ небе
Слѣзе на свѣта?
Тѣнина снаги, —
Гловы драги;
Дѣхала роса —
Дѣци вѣ небеса;
Погледъ и очи
Сѧнчевы лучи;
Усины и страны, —
Бофуръ алены.

Свѣтила сте зора,
Росенъ мѧйски цвѣтъ!
Сѣрце ли избра
Тебе вѣ цѣлый свѣтъ.
Ангелъ ако си,
Милость ты сиори,
Помощь донеси:
Огнь ма гори.

6.

Дѣси чѧлѣдѣ дѣ,
Що отъ мене са сиори?
Невность ма сѣде
Ще ма умори.
Аѧ ще умрѧ
Отъ ѧледа, безъ вѣсть
Въ пролѣтна пора,
Безъ милость, безъ чес
Ще залина аѧ
Отъ тебѣ отдѣленъ,
Камо прѣсенъ цвѣтъ
Въ зори изсѧненъ.
Тебе на свѣта
Аѧ бѣхъ избраѧлъ
Сѣрце и душа
Тебѣ бѣхѧ предалъ.
Прежали ма ты!
Но ще помня аѧ
Твойтѣ драгости
И на сетринѣй часъ.
И гроба чакъ
Спомнѣв ще умрѣтъ;
И прахъть ми пакъ
Тебе ще чакѧтъ.